

POEMA A L'AMIC

De parla generosa i de cor lliure,
eres el bon amic que voldríem tots,
cada paraula teva, ens feia somriure,
i ara per tu, només tenim sanglots.

El teu fer de bon jan i gran persona,
tant just, sincer i sempre obert de cor,
fidel company, amic d'ànima bona,
ens fa estar capficats i plens d'enyor.

Adéu amic i company de tantes coses,
sempre bon Les, serà viu el teu record,
alegria i pau et mereixes on reposes,
ton bon humor també alegrarà Déu.

Són els àngels per la teva arribada,
que canten complaents farcits d'anhel,
son cants de goig, cants de joia o tal vegada,
càntics de festa, perquè ja ets al cel.

Quedem plens d'amargor perquè al deixar-nos,
t'emportes un pessic de nostra cor,
potser ens vols ben prop per no oblidar-nos,
més per sempre et tindrem en el record.

Volem despertar del somni que turmenta,
amb angoixa i neguit el sentiment,
més sempre la teva imatge, ara absent,
la sentim prop nostre cada moment.

Algun afer que no sabem comprendre,
sempre ens fa veure la crua realitat,
no cal la flama de lligams encendre,
resta encesa des de que ens has deixat.

El teu pas fou, desgràcia inesperada,
puix has marxat cap ignorats confins,
pels que t'estimem va ésser tant sobtada,
que la il·lusió s'ofega cor endins.

Per a tu amic Les, vull fer aquest poema,
al voler dir-te adéu en l'injust comiat,
la flama d'amistat encara crema,
en aquest foc que mai serà apagat.